

სადღესასწაულო წეს-განგება
ღირსისა ექვთიმე ღმრთისკაცისა
ხსენება 3/16 იანვარი

დიდ მწუხარსა ზედა

ვპატიჟობთ ნეტარ-არს კაცისა, I აღსავალსა.

უფალო ღაღად-ვყავსა ზედა დასდებელი

მუხლი 8. ჯმად 5.

წმიდისა ექვთიმე ღმრთისკაცისა

- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, ვინ შემძლებელ არს მითხრობად სათნოებათათვეს შენთა, და მერმეცა ქებად საკურველისა მის მოქალაქობისა შენისა და დიდებულისა მის ღუაწლისა შენისა, ვითარცა სამშობლო ქუეყანასა, ეგრეთცა უცხოობასა შინა, აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშვიდობამ და დიდი წყალობამ.
- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, აღმოცენდი რამ ძირთაგან პატიოსანთა აზნაურთა, მორჩ იქმენ კეთილ, საწადელ და სასურველ, და აღორძნდი ვითარცა ხს კეთილი, რამეთუ იყავ კაცი წმიდამ და განშორებული ყოვლისაგან ბოროტისა, და მრავალნი ნაყოფნი საწადელნი გამოიხუნე ჟამსა თჯსსა, აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშვიდობამ და დიდი წყალობამ.
- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, სიყრმითგან მიგცეს რამ სასწავლოდ, მცირედთა ჟამთა დაისწავლე ყოველი-ვე და გულისკმის-ყოფით აღმოიკითხავნ და იწურთინდლე და ღამე, და იყო შენ ზედა მადლი ღმრთისამ. აწ გვიოხე მისა მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშვიდობამ და დიდი წყალობამ.
- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, სიჭაბუკითგან შეუდევ შენ მსახურებასა ერისასა, ვითარცა შვილი ერთგული, და წარხვედ რამ პეტერბურგსა, განისწავლე საისტორიოსა და ფილოლოგიურსა მეცნიერებათა შინა, და უფლე რამ ენათა ბერძულსა და ლათინურსა, აღიწიე სიმაღლესა მას სამეცნიეროებასა ხარისხისასა. აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშვიდობამ და დიდი წყალობამ.
- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, წარემატე რამ საერთა და საფილოსოფოსოთა მეცნიერებათაცა შინა, სწავლამცა სრულყავ პეტერბურგსა, და მოიქეც რამ მამულადვე თჯსსა, მწყემსად და მასწავლელად დაგადგინეს თავადაზნაურთა სასწავლებელსა შინა, სადა იგი დაუცხომელად იღუწიდი აღზრდად სულთა და გონებათა ყრმათასა და გამოსჩნდი სუეტად კეთილმსახურებისად. აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშვიდობამ და დიდი წყალობამ.
- ღმერთშემოსილო ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, უმეტეს და უაღრეს ყოვლისა მოიგე რამ სიწმიდშ სულისა და კორცისამ, ვითარცა დიდმან იოსებ, მრავალნი კეთილნი იქმნეს შენ მიერ ქუეყანასა ჩუენსა ზედა, რამეთუ უმუელესთა მათ ხელნაწერთა და სიწმიდეთა მოძიებითა, და ძეგლთა და

ეკლესიათა აღწერითა და გამოცემითა წარმოაჩინე სიდიადშ ღუაწლისა შენისახ, აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად.

- სხუად დასდებელი, ქმად 2

ეპა გურგუნი

ვითარითა ქებისა საგალობელითა უგალობდეთ ლამპარსა ყოვლადბრწყინვალესა და მნათობსა ყოვლისა საქართველოსასა; ერისკაცა წინამძღვლისა და მადლითა და სიბრძნითა ღმრთისათა აღსავსესა - კაცსა ღმრთისასა ექვთიმესა, რომლისა მიერ აღმრვანი მტერთანი დაამხუნა ქრისტემან ღმერთმან, რომელსა აქუს დიდი წყალობად.

ვითარი-მე ქებისა გალობითა უგალობდეთ დიდსა მოღუაწესა ივერიელთასა, რომელი მსგავსად მზისა გამოუჩნდა ერსა ჩუენსა და განსწავლიდა სიყუარულსა შინა ღმრთისა, და ერისასა, რომლისათვისცა ერთობითა სარწმუნობისათა და სიყუარულითა აღვიარებდეთ ღირსსა ექვთიმეს, ვითარცა ძუელთა მოღუაწეთა მობაძავსა, რომლისა მიერ აღმრვანი მტერთანი დაამხუნა ქრისტემან ღმერთმან, რომელსა აქუს დიდი წყალობად.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დღესასწაულობს ქართველთა ეკლესიად ქსენებასა შენსა, ღირსად სანატრელო ექვთიმე, და გუწეს ღუაწლისა შენისა შესხმად შკლთა თჯთა, რამეთუ ღმრთისა მიერ მოცემული მადლი განამრავლე სიბრძნითა, და დაუცხრომელად იღუწიდი აღსაორძინებლად ერისა შენისა და მამულისა, აწ გვიოხე ქრისტის მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად. (ქმად 6).

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინ არა გნატრიდეს შენ, ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძმი მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოდსა გამოვიდა გამოუთქმელად კორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთჯს კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვის სულთა ჩუენთასა. (ქმად 6).

შესვლად. წარდგომა დღისა

საწინაწარმეტყველონი; საკითხავი ღირსისა.

1. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალთა სულნი ზელთა შინა ღმრთისათა...)

2. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალნი საუკუნოდ ცხოვნდეს. და უფლისა მიერ...)

წერილ-არს, მარტის 9-სა.

3. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი (მართალი თუ აღესრულოს განსუენებასა შინა...)
წერილ-არს მაისის 7-სა.

ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა,

ესრეთ წმიდისა ექვთიმე ღმრთისკაცისა.

ყოვლადვე არასადა შეაპყარ, ყოვლად სანატრელო, თავი თუსი შუებასა და განცხრომასა, არამედ შეჭურვილი მღვდარებითა საღმრთოეთა მოშურნედ იქეც მოსახელისა შენისა ექვთიმისა - საღმრთოთა წიგნთა განმავრცელებელისა, და ყოველსა დღეთა ცხორებისა შენისასა განპლევდი მოძიებასა განბნეულთა ხელნაწერთა და წიგნთა ღმრთივსულიერთასა და დაშურებოდი მსახურებასა შინა ღმრთისა და ერისა შენისასა.

სიყუარული შენი სიმდაბლისა მიმართ და ცხორებისა სიმარტივშ და სიწმიდშ იხილა რად ღმერთმან, მოგმადლა შენ ნიჭინი მრავალნი და სიყუარულითა განსწავლიდი ყოველთა, რამთა ბოროტსა განეშორონ და მარადის ცხონდებოდენ მოწყალებითა და სიმდაბლითა, ეგრეთვე აწ დაამშკდე გული ჩემი სოფლისა ღელვათაგან შერყეული და შეგინებული და აღმავსე მღვდარებითა საღმრთოეთა.

დიდსა მას მოღვაწებასა და მღვდარებასა შინა, სანთელად ცეცხლმთებარედ გამოუჩნდი ბნელსა შინა უმეცრებისა შთავრდომილთა სულთა და დაუდამებელისა ნათლისა მიმართ წინამძღუარ ექმენ, ყოველთა მოუწოდე რად მსახურებად ღმრთისა და მამულისა, და გამოჩნდი რად კანონად პატიოსანთა მეცნიერთა და მამულიშვილთა, საღმრთოეთა სიხარული მოჰყვინე ყოველთა ქართველთა.

აღირჩიე რად გზად ვიწროდ და საჭირველი, რომლისათუსცა სიყრმითგანვე განიმზადებდი თავსა თუსა, ხედვიდი მუშაკთა სიმცირესა და სამკალთა სიმრავლესა, მრავალთა საქმეთა იტურთვიდი სადიდებელად ღმრთისა და არცალა დასცხრებოდი მოკრებად აღხოცვად განწირულისა წინაპართა დანატოვარისა, ვითარცა სიწმიდეთა და ხატთა, ეგრეთვე სიგელ-გუჯართა და ხელნაწერთა.

განგვაციფრებს ჩუენ ყოვლად საკურველი ღუაწლი შენი, ღირსად სანატრელო, და უფრომს გკეჯრს მღვდარება შენი და სიყუარული სამშობლო ქუეყანისად, რამეთუ შური საღმრთოეთა მოიპოე, ნეტარო მოღუაწეო, და წინაშე ქელისუფალთა შუამდგომლობდი ეკლესიათა და მონასტერთა.

საქმენი შენი უზეშთაეს მზის-თუალისა განპბრწყინდა, რაჟამს მიმოსვლასა შინა საქართველომასა, ნეტარო, მოიძიებდი წმიდათა წერილთა, საეკლესიოთა ჭურჭელთა და მრავალთა სიგელ გუჯრებთა და სიწმიდეთა, ჩუენცა არა უმეცარ ვართ ღუაწლთა შენთა და შრომათა, ღირსო ექვთიმე ღმრთისკაცო, და აწ ურვათა შინა მყოფნი ვითხოვთ შენ მიერ შეწევნასა.

წამის-ყოფამან საღმრთომასა ნებისამან რწმუნებულ გყო განძი საქართველომასა, და ქელისუფალთა განბჭობითა უცხოსა ქუეყანასა წარგვავნეს რად დაცვად მისა, მაღლითა მით საღმრთოეთა აღამაღლენ გურგუნი ქართლოსიანთა ერისად, დაუმარხე რად უვნებელად, და აპა, ეკლესიამან ჩუენმან, ვითარცა მარგარიტი მრავალსასყიდლისად, გპოვა შენ და სიხარულითა შეგიწყნარა.

ვითარცა მზისა ნათელმან, ესრეთ განანათლნა გონებანი მოსავთა შენთა და მოყუარეთა, ყოვლად საგალობელმან დღესასწაულმან შენმან, ევედრე აწ ქრისტესა ღმერთსა, ღმერთშემოსილო ექვთიმე, სანატრელო, რამთა მოიხილოს ჩუენ ზედა, რომელთა არა გუაქუს სიტყუსგებად წინაშე მისისა და განგუარინოს ჩუენ ცოდვათაგან ბოროტთა და მრავალსახეთა განსაცდელთა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

კეთილ-მონაო სახიერო და სარწმუნოო, კეთილო მუშაკო ქრისტის ვენახისაო, შენ სიმკითა და აკოგნად სიმძიმე დღისად იტკრთე და მოცემული ტალანტი აღაორძინე, ამისთვის დიდთა მოღუაწეთა და მართალთა თანა განეწესე და ღირსთა თანა შეხუედ სიხარულსა უფლისა შენისა სახიერისასა, აწცა მეოხ-გუეყავ მისა მიმართ ქსნად ჩუენდა ყოვლისაგან ბოროტისა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყუსაო, გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა სყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა ზესთა ღმერთისა მიდგომილო, გიხაროდენ, თუნიერ თესლისა მშობელო, და თუნიერ ხრწნილებისა მაწოვნებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი. ქმაჲ 8

ჭურად რჩეულად გამოგირჩია რამ ქრისტემნ, წმიდაო, აღგაგსო სიბრძნითა საღმრთომთა, და მადლი მოღუაწებისად უხუად მოგანიჭა. აწ განაშორენ სილალშ და ამპარტავნებად გონებისაგან ჩემისა და მაუწყე გზად კეთილად მსახურებისად.

გიგალობთ შენ, ღირსად სანატრელო ექვთიმე, და გევედრებით: ვითარცა ეკლესიისა ჩუენისა სამკაულსა და ქართველთა დიდსა მოღუაწესა, რამთა წარპმართო სლვანი ჩუენნი მცნებათა მიმართ საღმრთოთა ქრისტეს მიერ ოხითა შენითა..

მუხლი. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად.

შეგამკო ღმერთმან ნათლითა სწავლისამთა და მადლთა საღმრთომთა ბრწყინვალებითა, მწეო ექვთიმე, და აღავსო რამ სული შენი სიბრძნითა, უცხოებასა შინა მსახურე ერსა შენსა, და დაუმარხე წინაპართა საუნჯუ ქართველთა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მეჭურჭლეთუხუცესად ერისა ჩუენისა აღგიარებთ, შ, ღმერთშემოსილო ექვთიმე, და ვიშუებთ საქსენებელსა შენსა, რომელმან განაბრწყინვე უამნი თუსნი ძლიერად მოღუაწებითა, აწ ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, შეიწყალნეს სულნი ჩუენნი ოხითა შენითა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მაღლისაო, ვედრებად მონათა შენთად შეიწირე, ყოვლადუბიწო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრებად შეიწირე და გუთხოვე ჩუენ დიდი წყალობად.

ტროპარი ექვთიმე ღმრთისკაცისად:

საუნჯენი ერისა შენისანი კელთაგან მტერთამსა განარინენ, და ექსორიობასა შინა ჭირნი მრავალნი დაითმინე, მამულისა საღმობათა მკურნალო, ღმრთისა კაცო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათუს.

ცისკრად. ღმერთი უფალსა ზედა:

ტროპარი ექვთიმე ღმრთისკაცისად:

საუნჯენი ერისა შენისანი ხელთაგან მტერთამსა განარინენ, და ექსორიობასა შინა ჭირნი მრავალნი დაითმინე, მამულისა სალმობათა მკურნალო, ღმრთისა კაცო ექვთიმე, ევედრე ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჲს.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ტროპარი, ქმად 4

საწუთოსა შინა ურიცხვნი მწუხარებანი დაითმინე, ხოლო ქრისტის თანა მშვიდობად შეიძინე, ღუაწლითა შენითა ქართველთა ერი განანათლე და უძველესნი სიწმიდენი და საუნჯენი დაუმარხე, კაცო ღმრთისაო ექვთიმე, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჲს.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განჯორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იღეა, რომლისათჲსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იქნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენი.

შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომად, ქმად 1

ცხორებად კეთილმსახურებით ქუეყანასა ზედა აღასრულე, ყოვლად ნეტარო ექვთიმე, და გამოსჩნდი კანონად მოღუაწეთა და ბრწყინვალე მნათობად საქართველომსა, აწ გამოაბრწყინვე გულსა შინა ჩუენსა ნათელი ჭეშმარიტი და მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა.

2-გზის

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განეცხადების საიდუმლო საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზს, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომად, ქმად 4

იქების დღეს ქრისტისმოყუარეთა მიერ საქმენი შენი საკურველნი, დაიცევ რად საუნჯები საკურველითა მით მოშურნეობითა, აწ ჩუენცა პატივს-გცემთ, სამ-გზის სანატრელო ექვთიმე, და გაქებთ, ახოვან-ქმნილნი ღუაწლითა შენითა.

2-გზის

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწო, წმიდაო, საღმრთომსა სულისა მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევ, რომლისათჲსცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

შემდგომად სადიდებელისა წარდგომად, ქმად 8

სიბრძნე

სიყრმითგან განწმედილ-იქმენ შენ, შ, მარად საქართველოს მოღუაწეო, და უცხოებასა შინა, ვითარცა ანგელოზი ცხოვნდებოდი, რამეთუ კორცი მოაკუდინე მოღუაწებითა და ძულთა მათ საუნჯეთა და სიწმიდეთა აღსპობისაგან დაცვითა, ერი შენი და ეკლესიად განამდიდრე საკურველითა საუნჯითა, შ, წმიდაო ექვთიმე ღმრთისკაცო, და საღმრთოეთა შურითა შენითა სათხოდ გამოსჩნდი სამებისა წმიდისა.

2-გზის

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თანა დაუსაბამოდ სიტყუად მამისად, შენგან მიიღებს დასაბაშსა ბუნებისა ჩუენისასა, ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუად განზრქებოდის, ხოლო ძმ ღმრთისად ძედ შენდა იწოდების. ეპა, მოუწვომელი ესე საიდუმლოდ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

აღსავალი, ანტიფონი 1, ქმად 4

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძვანან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთუს გევედრები: შემწე-მეყავ და მიჯსენ სახიერ.

რომელთა გძულთ სიონი, სირცხლეულ-იქმნენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განკმული თივამ შეგჭამნესთ გეენიამან.

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცხოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების და განპბრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

წარდგომად, ქმად 7

პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი: რად მივაგო უფალსა ყოვლისავეთუს, რომელი ესე მომაგო მე.

ყოველი სული...

სახარება ლუკასი, თავი 6. მუხლი 17-23.

მას ჟამსა შინა დადგა იესუ ადგილსა ველსა, და ერი იგი მოწაფეთა მისთად და სხვსა ერისა სიმრავლე ფრიადი ჰურიასტნით და იერუსალემით და ზღვს-კიდისად, ჭკროსით და სიღონით, რომელი მოსრულ იყვნეს სმენად მისგან და განკურნებად სწეულებათაგან მათთა; და ურვილნი იგი სულთაგან არაწმიდათა განიკურნებოდეს. და ყოველი იგი ერი ეძიებდა შეახლებად მისა, რამეთუ ძალნი გამოვიდოდეს მისგან და განპურნებდეს ყოველთა. და თავაღმან აღიხილნა თუალნი მისნი მოწაფეთა მიმართ და ეტყოდა: ნეტარ ხართ გლახაკნი სულითა, რამეთუ თქუენი არს სასუფეველი ღმრთისამ; ნეტარ ხართ თქუენ, რომელთა გშიის აწ, რამეთუ განსძღეო; ნეტარ ხართ თქუენ, რომელი სტირთ აწ, რამეთუ იცინოდით; ნეტარ იყვნეთ, რაჟამს მოგიძულნენ თქუენ კაცთა და ოდეს გამოგასხნენ თქუენ და გაყედრებდენ და განკადონ სახელი თქუენი, ვითარცა ბოროტთად, ძისათუს კაცისა. გიხაროდენ მას დღესა შინა და მხიარულ იყვენით, რამეთუ აპა ესერა სასყიდელი თქუენი მრავალ არს ცათა შინა.

შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა დასდებელი.

ყოველსა ქუეყანასა განხდა რამ ქმარ ღუაწლისა შენისამ, ღმრთივგანბრძნობილო, ზეცათა შინა პპოვე სასყიდელი შრომათა შენთამ, და დაუჭნობელი გურგუნი მოიღე ღმრთისაგან, აწ კადნიერებამ გაქუს წინაშე მისა, მშკდობამ ითხოვე სულთა ჩუენთათუს.

კანონი ღმრთისმშობლისა. მუხლი 6 (სექტემბრის 28-ს იმიე)

კანონი; მუხლი 8. ქმარ 1

გალობამ 1, უგალობდითსა

ძლისპირი: წამის ყოფითა, ღმერთო, ბუნებანი მდინარენი ზღუდედ აღამაღლენი და მათ შორის განიყვანე ერი ისრაელთამ ქმელად, და გალობდა გალობასა ძლევისასა.

შური გაქუნდა რამ, ყოვლად სანატრელო ექვთიმე, სწავლისამ, რომელი შეიყვარე სიყრმითგან, მოგეცა მაღლი ღმრთისა მიერ, რამთა ფრიად გეღვაწა ერისათუს შენისა.

აღირჩიე რამ სრბამ იწროსა მას გზასა, ღმრთივგანბრძნობილო ექვთიმე, შეუძრველად იღუწიდი, და იქმენ ბრწყინვალს მნათობ საქართველოსა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

შუენიერსა მას აღხედ კიბესა მაღალსა, ნეტარო, ცად აღმყვანებელსა სიმდაბლესა და აღიწიე ზესთა მოქალაქობასა, კეთილო მუშაკო ერისა შენისაო.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

და კანონი წყევამ ევამსი, პირველისა მის დედისამ, რაჟამს უსძლომან შვა უაღრესი ბუნებათამ, ხოლო ერი მორწმუნეთამ, ვითარცა ღირს არს, სამართლად ადიდებენ.

გალობამ 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: ღმერთო, მაცხოვარო ჩუენო, ყოვლისა დამბადებელო, რომელმან სიტყვა დაამყარენ ცანი მაღალნი, ყოვლით ძალით მათით და სულითა მით საღმრთოსათა დამამტკიცენ ჩუენ ერთობით კლდესა ზედა სარწმუნოებისასა.

გამოჩნდი რამ ვითარცა კეთილი მუშაკი, სანატრელო, მასწავლელად დაგადგინეს სასწავლებელსა შინა, და მსგავსად ბრძნისა მის მიწისმოქმედისა, განკშადებდი გონებასა მოწაფეთა შენთასა შეწყნარებად ჭეშმარიტებისა წმიდისა თესლისა.

ღმრთისა მიერ შენდა მოცემული მაღლი განამრავლე რამ სიბრძნითა, სხუათაცა გადასცემდი, და აღსძარცვდი ზრქელსა საბურველსა თუაღთაგნ სულისათა. აწ ჩუენცა მოგვნიჭე მაღლი და გულისხმისყოფამ კეთილისა და ბოროტის განრჩევისამ.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დაუცხომელად იღუწიდი რამ აღზრდად სულთა და გონებათა ყრმათასა, ნეტარო, მრავალთა შეუძლეს შენ მიერ ცნობად ჭეშმარიტებისა. აწ ჩუენცა გვიმეოხენ წინაშე ღმრთისა, რამთა განმარინეს ურწმუნოებისა და უმეცრებისაგან.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მესნელო ჩუენო იესუ, ვედრებითა მშობელისა შენისამთა მშკდობად სოფელსა მოპმადლე, და
ძლევად ჯუარითა მოეც ერსა ჩუენსა ღმრთისმოყუარესა მტერთა ზედა ურწმუნოთა, და
მორწმუნენი ღირს-მყვენ შენდობასა.

წარდგომად

კეთილად მოღუაწესა გპოვებთ შენ, კაცო ღმრთისაო ექვთიმე, ბრწყინვალებაო საღმრთოესა
სიყუარულისაო და წმიდაო ხატო სიმართლისაო; ლამპარო ყოვლადბრწყინვალეო და მნათობო
ყოვლისა საქართველომასაო; სათნობათა საუნჯეო და წმიდითა ლოცვითა შენითა მეოხო
ყოველთა პატივისმცემელთა შენთაო, გვიოხე აწ ქრისტეს მიმართ და გუთხოვე სიბრძნეშ, სიმჯნე
და მძლეველობად დაცვად მამულისა და სარწმუნოებისა ჩუენისა.

გალობად 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: მოხვედ ჩუენდა, ქალწულისაგან არა ანგელოზი, არამედ თკო უფალი,
განკორციელებული ღმერთი, და მიქსნენ ჩუენ ყოვლითურთ, რომელნი ვლალადებთ: დიდებად
ძალსა შენსა.

აღეტყინე რად მოღუაწებისა სურვილითა, სიბრძნითა საღმრთოეთა საკურველად აღვსილი იყავ
ფიცხელსა მას ლუაწლსა შინა, დაცვისათუს ეკლესიისა და განსამტკიცებლად ერისა შენისა.

საღმრთო განგებულებითა ეძიებდი რად ქელთნაწერთა კრებულთა და ყოველთა სიძველეთა,
განბნეულსა ყოველსა ქუეყანასა ზედა, ყოველნი ვერცხლისმოყუარენი და ანგარნი აღავსე
სირცხვილითა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ფრიად აღეგზე რად დაცვისათუს წინაპართა მემკუდრეობისამ, მოღუაწეთა ქებულთა შორის,
ღირსო ექვთიმე ღმრთისკაცო, და რჩეულად გამოსჩნდი და პბრწყინავ საკურველად.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ჭეშმარიტო ღმრთისა დედაო, ევედრე შენ, ძესა შენსა დამბადებულსა, რამთა მიმიძლუეს ჩუენ
ნავთსადგურად მყუდროდ და განმარინნეს დანთქმისაგან ცოდვათა ჩუენთასა.

გალობად 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: სული მაცხოვარებისამ, უფალო, რომელ-იგი მიუდგა გულსა შინა პირველთა
წინადაწარმეტყუელთასა და იშვა ქუეყანასა, მან მაუწყა ჩუენ მოსლვად შენი ქუეყანად
მორწმუნეთა ცხორებად, და აწ განათლებულნი გალობით გადიდებთ.

განარინეს რად საუნჯე ერისა ჩუენისამ ღმრთისმბრძოლსა მთავრობასა, გყვეს შენ მცველ მისა,
ვითარცა უპატიოსნესი მოღუაწეს, და მეუღლითურთ დაუტევე სამშობლოე შენი სიყუარულითა
მისითა, და განძსა მას წარყევ უცხოსა ქუეყანასა.

საკურველითა მით მოშურნეობითა მრავალსა წელსა იცავდი რად საუნჯესა მას და განარინებდი
საფრკესა, ვერცავინ გაცოთუნა შენ მრავლითა საფასითა, და იწროებასა შინა კუალად ეძიებდი
ქართულთა სიწმიდეთა და შეისყიდდი მეცადინეობითა მით დიდითა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დაღათუ კელთა გაქუნდა ოქრო-ვერცხლი და თვალ-მარგალიტი დიდისა საფასისად, აღესრულა ერთგული თანამეცხედრული შენი შეჭირვებასა შინა დიდსა და შეერთო წიაღსა მას სამარადისოსა, კაცობრივისა მწუხარებისა ღმრთისა სასოებითა დამრთვუნველი, კუალად იღუწიდი დაცვისათვეს და განმრავლებისთვეს საუნჯისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ცანი და ქუეყანა განათლდეს შენ მიერ, უქორწინებელო დედაო იესუსი, რამეთუ გამოგვიძრწყინვე შენ ნათელი დაუშრეტელი, ღმერთი ყოველთამ, რომელმან ბნელსა შინა შეყენებულნი მიკვენა და ზეცისა სასუფეველისა მკადრად გუჩინნა.

გალობაა 6, ღაღადყავსა

ძლისპირი: დანთქმული ღელვათა სოფლისა ამის განსაცდელთა ნავითა ცოდვისამთა შთავრდომილი და მიგდებული მეცისა სულთა მომსრველსა, გილაღადები: ვითარცა იონა იგსენ განკრწისაგან და სიკუდილისა, ეგრეთცა მიკსენ მე, ქრისტე.

დიდსა შეჭირვებასა შინა ვერა შეარყია ანგარებამან სიმტკიცეს გონებისა შენისად, მობაძავო დიდთა და თავდადებულთა მოღუაწეთაო, და მარტოობითა ცხოვნდებოდი და სნეულებასა შინა დაითმენდი მწარეთა საღმობათა.

ვერ მოაუძლურა იწროებამან საღმრთო მოშურნეობად შენი, ყოვლადქებულო ექვთიმე, რამეთუ მადლი ღმრთისად გცვიდა კრძალულად, სანატრელო, და დიდებული განძი იგი ერისა ჩუნისად უკუნ აქციე სამშობლო ქუეყანასა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ფრიად მხცოვანი მოიწიე რამ საყვარელსა შენსა სამშობლოსა, მხწრაფლ ქუნ დაეხუე ქუეყანასა ზედა და ამბორს უყავ რამ სასოებითა, ფრიად შეგიყვარა ქართველმან ერმმან და იქც მისთვეს ხატად და სახედ პატიოსნებისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

წინადაწარ მოასწავა საიდუმლო შენი, ქალწულო, პირველ კიდობანმან შჯულისამან, შემწყნარებელმან საღმრთოთა წერილთამან, და ტაკუკმან ოქროსამან, სამკადრებელმან მანანადსამან და კუერთხმან.

კონდაკი

სიწმიდისა მუშაკად მიურულებელად გამოსჩნდი, და შრომანი შენნი და ღუაწლნი დაუცადებელნი შეწირულ იქმნეს წინაშე წმიდისა სამებისა, ამისთვესცა გიღაღადებთ: გიხაროდენ, ბრძენო მეჭურჭლეთუხუცესი საქართველოსამართო.

იქოსი

მოღუაწებამან შენმან მამულსა შინა, გინა უცხოებასა, დაგადგინა შენ სასანთლესა მაღალსა, რამთა ჰათობდე საქმეთა შენთა ელვარებითა ყოველთა ცისკიდეთა, რამსთაცა იხარებს ეკლესია ქართველთამ, და ქსენებასა შენსა გვიწეს შკლთა თუსთა, რომელი მართალთა თანა უგალობ ზეცათა მეუფესა და ღმერთისა.

გალობამ 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმათა ბაბილონს საჯუმილსა მას შინა ცუარი ეცურია ზეგარდამო. ღმრთისა მიერ ღალადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ-ხარ, უფალო მამათა ჩუენთაო, ღმერთო უკუნისამდე.

აღავსე რად განძსაცავი სრულიად საქართველოსა არა ხოლო თუ უბუელესთა ხატთა მიერ და სამკაულთა, არამედ სიგელ-გუჯართა და წიგნთა მიერ საეკლესიოთა და საეროთა, აწ ახარებენ გულთა ჩუენთა და აღგვძრავენ მადლობად და ქებად შენდა.

მასწავლელად დაგადგინეს რად უმაღლესსა მას სასწავლებელსა, აღგიყვანეს მაღალსა ხარისხსა ზედა მეცნიერისასა, გარნა კელისუფალთა შეგრისხეს, წმიდაო ექვთიმე ღმრთისკაცო, და ნაცვლად მაღლიერებისა პყრობილ-გყვეს სახლსა მას შენსა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მრავალჭირნაზული ეგე და ყოვლისა პატივისაგან განვრდომილი მიიცვალე რად წინაშე ღმრთისა, მხიარულებით სულებმან მართალთამან შეიწყნარეს სული შენი, რომელთა შორის იშვებ, ღმერთშემოსილო, და მეოს ხარ მოსავთა შენთა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ შენ, ასულო ადამისო, გიხაროდენ, სძალო ღმრთისაო, გიხაროდენ, შშობელო მაცხოვრისაო, რომელმან დაიტიე შემოქმედი შენი, მეოს-გვეყავ მარადის.

გალობამ 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: შეუწუელმან მაყუალმან სინას აუწყა ღმერთი მოსეს, ქმითა წულილსა და ენა-მბიმესა, და შურმან საღმრთომან ყრმანი იქსნნა საჯუმილისაგან და გალობით ღალადებდეს: ყოველი საქმენი აკურთხევდით დღეს ღმერთსა და უფალსა, უგალობდით და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვერა დაჰფარა რად უამთა დინებამან მოღუაწებად შენი, ღირსო ექვთიმე, ეკლესიამან ჩუენმან წმიდანად დაგადგინა და ღმრთისკაცი გიწოდა რად დიდსა მას მეჭურჭლეოუზუცესსა ერისა ჩუენისასა, საქსენებელად საუკუნოდ ნეტარებად და ქებად შენი განგვიწესა ყოველთა შკლთა თუსთა.

მოღუაწეთა ქებულთა შორის, ღირსო ექვთიმე, რჩეულად გამოსჩნდი და ბრწყინავ რად საკურველად, აწ ჩუენთუსცა ევედრე კაცომყუარესა ღმერთსა, მოგუმადლოს სინანული და მოტევებად ცოდვათად და დაგვიცვას განსაცდელთაგან უზილავთა და ხილულთა მტერისათა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მარადის ხვიდოდი რად გზასა მას ფრიად საჭირველსა, რომელსა ზედა დაგადგინა ღმერთმან, სილტოლვითა ანგარებათა და ფუფუნებათაგან უარჲყავ თავი თუსი, და გვიჩვენე რად სიმაღლშ სიმდაბლისამ, სახეს გვექმენ პატიოსნებისა და სიმდაბლისამ, ბრძენო ექვთიმე, და აწ მეოს ხარ ჩუენთუს წინაშე ღმრთისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ბუნებად კაცთამ პირველ ცოდვისაგან განხრწნილი განახლდა შენ მიერ, ღმრთისმშობელო, რამეთუ შენ მხოლომან უშევ კაცთა მაცხოვარი ყოველთამ და ღაღადებენ: საქმენი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა.

ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

გალობამ 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: მტურთველმან გამოუცდელმან უხრწნელებისამან, სიტყუასა დამბადებელსა აგასხა ბუნებათა. მოვედ, უბიწოო ქალწულო, ღმრთისმშობელო, შენგან შობილსა თანა მასწავე მორწმუნეთა, რამთა ღირს ვიქმნეთ ჩუენ დიდებად შენდა.

ოფლითა და შრომითა მოიგე სათოებამ და ღმრთივშვენიერად შეიწყნარე რამ მსახურებამ ერისა შენისამ, ყოვლადსაგალობელო, მოქალაქობასა მას ზეცისა უკორცოთასა აღხვედ შენ კიბითა მით მოღუაწებისათთა.

მაშურალად დიდად ერისათუს შენისა მოგიგეთ რამ მორწმუნეთა, კმამაღლად გადიდებთ და მოვისწრაფით მიმთხვევად სამარხოსა შენსა, რამეთუ იქმნა იგი უძლურთათუს, ვითარცა საუნჯშ მაღლისამ და წყარომ კურნებათამ.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

განმაძლიერებელმან შენმან ქრისტემან ღმერთმან გამოაცხადნა რამ სიმწნენი ღუაწლთა შენთანი და მოგანიჭა მაღლი შეწევნისამ, ღირსად სანატრელო ექვთიმე, აწ წარჰმართენ სლვანი ჩუენი მცნებათა მიმართ მისთა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ძუელი შჯული მოგასწავებს, ქალწულო წმიდაო, და ახალი აღგიარებს ღმრთისმშობლად, უსმბლოო, და ჩუენ მორწმუნენი სარწმუნოებით ვიტყუთ: მშობელო სიტყუსაო, ვეღრებად ნუ დასცხრები ღმრთისა მიმართ მოსავთა შენთათუს.

განმანათლებელი

ბრწყინვალებითა მაღლითა შენისათთა განგუანათლენ მაქებელნი შენი, ღმერთშემოსილო ექვთიმე, რამეთუ მსგავსად მნათობთა დიდთა განმტევებელი ბრწყინვალეთა შარავანდედთა ელვარე ჰყოფ ყოველთა ქსენებისა შენისა მედღესასწაულეთა და საღმრთოსა მადლისა მიჰფენ სულსა ზედა მორწმუნეთასა, რომელნი სარწმუნოებითა და სურვილით ვაქებთ დღესასწაულსა შენსა განათლებულსა და ღირსა ქებისასა.

დიდებამ... (იგივე) აწდა...

ღმრთისმშობლად ჭეშმარიტად აღგიარებთ შენ, დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი ჰშევ გამოუთქმელად დამქსნელ ჯუარითა სიკუდილისა და თუსდა მიმართ მიმზიდველი ღირსთა კრებულისა, რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

აქებდითსა ზედა დასდებელი, მუხლი 8

იყავ რამ მასწავლელი და წინამძღვარი ქართველთამ, ექვთიმე საკურველო, იღუწიდი, რამთა აღორძინდენ სულიერითა და კორციელითა კეთილითა, და ემიებდი და ბეჭდვიდი რამ წიგნთა და

ხელთნაწერთა, მრავალთა განსწავლიდი და აღმრვიდი მსახურებად ერისა და დიდებად ღმრთისა, მას ევედრე აწ ქსნად ჩუენდა ყოვლისაგან უდებებისა და საცოტოისაგან ბოროტისა.

უამსა მას დევნულებათასა ყოვლისავე საქმისა ქართულისა, გამოსჩნდი ნუგეშად ერისა შენისა, და არცადა დასცხებოდი დაცვისათვეს ენისა, მამულისა და სარწმუნოებისა, აწ გვიოხე წინაშე ღმრთისა, გარე წარაქციოს რისხვამ აღდგომილი ჩუენ ზედა, სიმრავლისათვეს ცოდვათა ჩუენთასა, და ლაზარესაებრ აღგვდებინოს მამული ჩუენი – საქართველო – პირველსავე დიდებასა, რამთა არა დასათრგუნველ ვიქმნეთ მარბიელთა უცხოთა ჭომთა და ნათესავთაგან და გკვსნეს ჩუენ ძმათა შორის ბრძოლისაგნ.

უცხოებასა შინა ჯვარს-აცუ რამ თავი შენი მოღვაწებითა, ღმრთივსანატრელო, ნაკლულებასა და იწროებასა შინა ცხოვნდებოდი მეუღლითა შენითა და არცადა დააკლებდი საუნჯესა მას ჩუენსა, მამულისა სალმობათა მკურნალო, კაცო ღმრთისაო ექვთიმე, აწ ჩუენცა აღგვძარ ბაძვად შენდა, რამთა შევიმოსოთ სიყუარული ღმრთისა, მამულისა და მოყუასისაი, და ახოვანებაი სულისაი.

მარადის ევლტოდი რამ ვერცხლისმოყვარეობას მას ბოროტსა და დიდებასა კაცთა მიერსა, ვერვე დაფარნა სათნოებანი შენნი ადგილთა ცვალებამან, რამეთუ ჭირნი მრავალნი დაითმინე, და საუნჯენი ერისა ჩუენისანი ქელთაგან მცბიერთამასა მრავალგზის განარინე უცხოსა ქუეყნასა, ხოლო მოიღე რამ სასყიდელი მოღუაწებისამ ღმრთისაგან, ნუ დასცხები აწ ჩუენთვის მეოხებად წინაშე მისა, რამთა გკვსნეს ჩუენ მოწევნადთა ძროთაგან, და ღირს-გვყოს დამკუდრებად შენ თანა.

ყოველთა სათნოებათა სავანედ ღმრთივშვენიერად გამოსჩნდი, ბრძენო ექვთიმე, და წიგნთა საღმრთოთა და ხატთა და ურიცხუთა სიწმიდეთა მოძიებითა ფრიად განამრავლე რამ საუნჯც ქართველთამ, აწ ჩუენცა არა უმეცარ ვართ ღუაწლთა შენთა, და გევედრებით: მოგკვსენენ წინაშე ღმრთისა, რამთა განგვიმრავლოს მოღუაწენი, მსგავსი შენნი, აღსაორბინებლად ერისა ჩუენისა.

ქუეყანასა ჩუენსა განითქვა მადლთა შენთა სიმრავლშ და ცხად-ჰყოფს ბრწყინვალებამ დიდისა საუნჯისამ, რომელი იგი ახარებს გულსა ჩუენსა და აღგვმრავს ქებად შენდა და დიდებად ღმრთისა. აწ ჩუენცა მოგკვსენენ წინაშე მისსა, ყოვლად ნეტარო ექვთიმე, რამთა მოგუმადლოს სინანული და მოტევებამ ცოდვათამ და დაგვიფაროს ყოველთაგან მაჭირვებელთა ვნებათა და ეშმაკთა მახეთაგან.

აპა, აწ იხარებს ღირსად ერი ქართველთამ შენთვეს, შ, ექვთიმე, კაცო ღმრთისაო, და ჩუენცა სარწმუნოებით გიგალობთ და გევედრებით: გაქუს რამ შუა-მდგომელობამ ღმრთისა მიმართ, შეგვეწიე მამობრივითა კადნიერებითა შენითა, რამთა მზაკუვარებამ მტერთა ჩუენთამ განკადოს და კუალად შემოჰკრიბოს მამულსა ჩუენსა ყოველსა სოფელსა შინა განბნეული ერი ჩუენ ქართველთამ.

უმეტესად ჯერ-არს ჩუენდა, რამთა ვისმენდეთ საკურველთა ამათ საქმეთა შენთა და ვადიდებდეთ ქრისტესა, ღმერთისა ჩუენსა, მოგუმადლა რამ ესევითარი მზრუნველი და მოღუაწშ, და ურვათა შინა მყოფნი გევედრებით ოხასა ჩუენთვეს წინაშე მისსა, ქსნად ქუეყანისა ამის ჩუენისა და ერისა სატანისა მაკეთაგან და ბოროტისა მის ანტიქრისტეს მძლავრებათაგან და საცოტოისა, რამთა არა ვიქმნეთ საყუედრელ და საცინელ მტერთა ჩუენთა, არამედ მამულისა ჩუენისა კაცთა წესისაებრ, სამ-წმიდა-არსობისა გალობითა მარადის უგალობდეთ ყოვლადწმიდასა სამებასა:

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

არა ჯერ-იყო, ღირსო ექვთიმე, დუმილით თანა-წარსვლამ ღუწლისა შენისა ქსენებისა, რამეთუ შენ მიერ საკურველად დაცული ხატნი და სიწმიდენი და საუნჯენი მრავალსასყიდლისანი დავანებულ არს განძოსაცავსა შინა ჩუენსა და საქმეთა შენთა ქადაგებს ყოველთა სასმენელად, რამთა შეგვჭრნეს ჩუენ ძალითა თუსითა უძლეველითა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ზედა და გუაცხოვნოს ჩუენ შენმიერითა მეოხებითა და შეწევნითა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლისა, ღემუტრე ქართველთა მეფისა,

ბაგრატოვანისა.

ღმრთისმშობელი და ყოვლადპატიოსანი,

დედამ ქალწული, შუენიერი შროშანი,

მას ახარებდა ანგელოზი ფრთოსანი,

შენგან იშუების, მეფე გურგუნოსანი

და მას ჰმონებენ მეფენი მრავალყმოსანი.

ღიდებად მაღალი გრძლად და განტევებად.

ლიტურლიასა ზედა: მომიქსენენი კანონისაგან ღირსისა, გალობა 3 და 6.

წარდგომაი, ქმად 7. პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი. რამ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთუს, რომელი ესე მომაგო მე.

სამოციქულო გალატელთა

(თ 5, 22 - თ. 6, 2)

ძმანო, ნაყოფი სულისამ არს: სიყუარული, სიხარული, მშკდობამ, სულგრძელებამ, სიტკბოებამ, სახიერებამ, სარწმუნოებამ, მყუდროებამ, მარხვამ, მოთმინებამ. ესეგითართათუს არა ძეს შჯული. ხოლო ქრისტესთა მათ ქორცნი თუსნი ჯუარს-აცუნეს ვნებითურთ და გულის თქუმით. უკუეთუ სულითა ცხოველ ვართ, სულითაცა ვეგნეთ. ნუმცა ვართ მზუაობარ, ურთიერთარს მაბრალობელ, ურთიერთარს მოშურნე. ძმანო, უკუეთუ ვინმე დაეპყრას კაცი რომელსამე ბრალსა, თქუენ, სულიერთა მაგათ, დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი სულითა მით მშკდობისახთა; ეკრძალე თავსა შენსა, ნუუკუე შენცა განიცადო. ურთიერთარს სიმბიმე იტკრთეთ და ესრეთ აღასრულეთ შჯული იგი ქრისტესი.

ალილუია, ქმად 6. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად.

მუხლი. ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი მისი.

სახარებად მათესი (თავი 11, მუხლი 27-30)

პრქუა უფალმან თუსთა მოწაფეთა: ყოველივე მომეცა მე მამისა ჩემისა მიერ; და არავინ იცის ძე, გარნა მამამან; არცა მამად ვინ იცის, გარნა ძემან, და რომლისამ უნდეს ძესა გამოცხადების. მოვედით ჩემდა ყოველნი მაშურალნი და ტკრობძიმენი, და მე განგისუენო თქუენ. აღიღეთ უღელი ჩემი თქუენ ზედა და ისწავეთ ჩემგან, რამეთუ მშვდ ვარ და მდაბალ გულითა, და პპოოთ განსუენებად სულთა თქუენთამ. რამეთუ უღელი ჩემი ტკბილ არს, და ტკრთი ჩემი სუბუქ არს.

განიცადე: საქსენებელად საუკუნოდ.

შეადგინა: თინათინ მჭედლიშვილმა